

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 2200/03
20.01.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Љубодрага Пљакића и Слободана Милошевића, чланова већа, са саветником суда Надеждом Николић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље З., против туженог Министарства урбанизма и грађевина, уз учешће заинтересованог лица М., у предмету грађевинском, у нејавној седници већа одржаној дана 20.1.2005. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА И ПОНИШТАВА решење Министарства урбанизма и грађевина

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиље и З. изјављена против решења Одељења за урбанизам, стамбено - комуналну делатност и грађевинарство ... Наведеним првостепеним решењем о грађевинској дозволи инвеститору М. одобрена је доградња помоћног објекта изградња надстрешнице, под условима и на начин ближе описан у диспозитиву решења.

Тужиља тужбом оспорава законитост другостепеног решења и предлаже да се оно поништи. У тужби наводи да из техничке документације плана за изградњу стамбене зграде произлази да растојање између зграде М., која се налази на кп.бр... и њене парцеле кп.бр... на којој се налази њена стамбена зграда износи свега 2м, а не 2,20м, при чему наводи да подаци изнети у техничкој документацији не одговарају стању на терену. Такође истиче да су подаци у катастру непокретности нетачни и да они не одговарају подацима у поравнању закљученом између њеног оца З., који је извршио продају парцеле М., као и да уписана површина парцеле не одговара површини наведеној у решењу Одељења за имовинско правне послове ... Истиче да дати урбанистичко - технички услови за подизање помоћног објекта М. нису дати у складу са Правилником о општим правилима урбанистичке парцелације и регулације којим је прописано да међусобна удаљеност објекта који се гради у прекинутом низу не може бити мања од 4 метра, а из наведених услова произлази да је та удаљеност мања. Посебно наводи да нису тачни подаци наведени у обавештењу Јавног урбанистичког предузећа из ... од ... године у односу на удаљеност објекта као ни у вези отвора који се налазе на кући. Наводи да другостепени орган није ценио наводе жалбе, нити је проверио чињенице које су изнете у жалби изласком на лицу места и утврдило да би подизањем спорног објекта затворило дневно светло за прозоре и главна улазна врата њене куће, као и нарушило изглед куће умањујући њену вредност.

У одговору на тужбу тужени орган остао је при разлозима из оспореног решења и предложио да се тужба одбије.

Заинтересовано лице М. доставио је одговор на тужбу у којем истиче да наводи тужбе нису тачни, те да су органи, у поступку доношења грађевинске дозволе, извршили премер празног простора између зграда о чему је дато детаљно образложење поднесцима јавног урбанистичког предузећа. Посебно наводи да се тужиља није придржавала пројекта приликом изградње своје стамбене зграде, јер је зграду проширила супротно урбанистичком плану.

Након разматрања списка предмета, навода тужбе и одговор на тужбу, Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Основано се тужбом указује да је решење туженог органа донето на основу непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреда правила поступка. Ово са разлога, што из списка предмета и образложења оспореног решења произилази да тужени орган у поступку одлучивања по жалби тужиље није ценио наводе жалбе тужиље, а посебно није испитао све чињенице на које је тужиља указала у жалби. Није цењено да ли је доградња постојећег - помоћног објекта који треба да се гради, према грађевинској дозволи издатој инвеститору - у овом спору заинтересованом лицу, удаљена од чела зграде тужиље 2м, те да ли је урбанистичким планом, у складу са прописима, предвиђено да удаљеност између објекта мора бити 4м. Поред тога тужиља је уз тужбу доставила и обавештење Јавног урбанистичког предузећа из ... од ... године у којем се наводи да растојање од објекта за који је издата дозвола до оградње износи 2м, а растојање од оградње до куће тужиље 3,16м и да на том делу њене куће нема прозора, а које чињенице тужиља оспорава. Стога је у овој управној ствари било неопходно изласком на лицу места, уз присуство странака - тужиље и заинтересованог лица, на несумњив начин утврдити тачно чињенично стање у вези растојања између зграде тужиље и објекта за који је издата грађевинска дозвола, те да ли је то растојање

у складу са прописима, те да ли би изградња спорног објекта угрозила услове становања тужиље.

Полазећи од напред изнетог у поновном поступку потребно је отклонити недостатке на које је указано овом пресудом у вези утврђивања чињеничног стања, а затим у складу са одредбама поступка донети одговарајуће решење, имајући притом у виду да су примедбе суда обавезне за тужени орган на основу чл.61. Закона о управним споровима.

Сагласно напред изнетом Врховни суд Србије је на основу чл.38. ст.2. у вези чл.41. ст.2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана, 20.1.2005. године, У.2200/03

Председник већа-судија

Олга Ђуричић, с.р.

Записничар

Надежда Николић, с.р.

За тачност отправка

дм